

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 85/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. marca 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. B. F., B., vedené pod sp. zn. Rvp 15847/2012 až sp. zn. Rvp 15873/2012 a sp. zn. Rvp 15926/2012 až sp. zn. Rvp 15931/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. októbra 2012 sp. zn. 2 NcC 220/2012, sp. zn. 2 NcC 221/2012, sp. zn. 2 NcC 222/2012, sp. zn. 2 NcC 223/2012, sp. zn. 2 NcC 224/2012, sp. zn. 2 NcC 225/2012, sp. zn. 2 NcC 226/2012, sp. zn. 2 NcC 227/2012, sp. zn. 2 NcC 228/2012, sp. zn. 2 NcC 229/2012, sp. zn. 2 NcC 231/2012, sp. zn. 2 NcC 233/2012, sp. zn. 2 NcC 235/2012, sp. zn. 2 NcC 237/2012, sp. zn. 2 NcC 238/2012, sp. zn. 2 NcC 239/2012, sp. zn. 2 NcC 246/2012, sp. zn. 2 NcC 247/2012, sp. zn. 2 NcC 248/2012, sp. zn. 2 NcC 257/2012, sp. zn. 2 NcC 258/2012, sp. zn. 2 NcC 286/2012, sp. zn. 2 NcC 287/2012, sp. zn. 2 NcC 289/2012, sp. zn. 2 NcC 330/2012, sp. zn. 2 NcC 269/2012, sp. zn. 2 NcC 236/2012 a uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. októbra 2012 sp. zn. 4 NcC 174/2012, sp. zn. 4 NcC 175/2012, sp. zn. 4 NcC 176/2012, sp. zn. 4 NcC 177/2012, sp. zn. 4 NcC 173/2012 a sp. zn. 4 NcC 178/2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 15847/2012 až sp. zn. Rvp 15873/2012 a sp. zn. Rvp 15926/2012 až sp. zn. Rvp 15931/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 15847/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 21. decembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 15847/2012 až sp. zn. Rvp 15873/2012 a sp. zn. Rvp 15926/2012 až sp. zn. Rvp 15931/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uvedenými uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) týkajúcimi sa námietok zaujatosti sudcov Okresného súdu Revúca (ďalej len „okresný súd“) a im predchádzajúcim postupom.

2. Sťažnosti sťažovateľky sú obdobné, resp. totožné, čo sa týka skutkového a právneho stavu a samotnej argumentácie sťažovateľky, so stovkami (resp. tisíckami) sťažností, ktoré sťažovateľka podala a ústavný súd o nich už rozhodol. V súvislosti s obsahom sťažností a sťažovateľkinou argumentáciou teda ústavný súd odkazuje na svoje predošlé rozhodnutia v jej veciach sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013 a sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013.

3. Sťažovateľka v doplnení sťažností tiež reagovala na uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 6. februára 2013, ktorým boli jej obsahovo obdobné sťažnosti

odmietnuté z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie a rozhodnutie. V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala na konania ústavného súdu vo veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 265/05 a sp. zn. III. ÚS 74/2011, v ktorých tento preskúmaval rozhodnutia súdov o zaujatosti sudcov. Sťažovateľka taktiež poukázala na odôvodnenie publikovaného uznesenia (40/1998 Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 20/97.

4. Sťažovateľka v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) *„vydal dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia...“*.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

8. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností, a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ak to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

III.

9. Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 15847/2012 až sp. zn. Rvp 15873/2012 a sp. zn. Rvp 15926/2012 až sp. zn. Rvp 15931/2012 týkajúcich sa v záhlaví tohto rozhodnutia citovaných rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že v uvedených konaniach pred ústavným súdom sťažovateľka namieta porušenie svojich práv v príčinnej súvislosti so v záhlaví tohto rozhodnutia citovanými uzneseniami krajského súdu, o sťažnostiach proti ktorým už ústavný súd konal a rozhodol uznesením sp. zn. I. ÚS 424/2013 z 19. júna 2013.

10. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

Ústavný súd konštatuje, že keďže už v identickej veci sťažovateľky (t. j. vo veci sťažnosti pre porušenie jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru uzneseniami krajského súdu), týkajúcej sa

námietok zaujatosti sudcov okresného súdu už rozhodol (sp. zn. I. ÚS 424/2013), z dôvodu prekážky veci rozhodnutej bolo potrebné sťažnosti sťažovateľky odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších uplatnených nárokoch sťažovateľky nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. marca 2014